

BACHOR

edícia

R. I. Ľ.

**PERO
LE
KVET**

**ŽIVÉ
ŽIVÉ
SNY**

SPÁNOK JE
PRE JEDNÝCH ODMENOU,
PRE INÝCH MUKOU.
PRE VŠETKÝCH JE ZÁKONOM.

- LAUTRÉAMONT -

Kúpem sa na lúke

ktorá je plná pestronemých kvetov
Jemná stupnica jantárových

perleťových a koralových tónov
ma takmer zbavuje vedomia

až do chvíle

kým neuvidím Odilona Redona

ako sa oddáva

so zatvorenými očami

hlbokým úvahám

s kvetom močiara

na klope kabáta

Chcem k nemu podísť

ale on sa premení na čierneho vtáka

a odlieta

Sledujem ho pohľadom

Lenže ten sa onedlho zachytáva o oko

krúžiace ako nejaký zvláštny glóbus

smerom k nekonečnu

a ja strácam vedomie

Čierny pavúk sa sladko usmieva na celý svet

Drtička čokolády

drtí čokoládu

Akt

zostu

puje

zo

scho

dov

zatiaľ čo ja

sa bicyklujem na jednokolesovom bicykli
po obrovskej šachovnici

medzi šachovými figúrkami

ktoré sa na mňa vyškierajú

Uprostred šachovnice stojí

veľký sušič na fľaše

Keď sa k nemu priblížim...

namiesto fliaš

prekvapený

na ňom nachádzam

veľmi pokojného Marcela Duchampe

okolo ktorého tancujúc vykrikuje

deväť mužských foriem

TY - SI - NA - ŠA - NEVESTA

TY - SI - NA - ŠA - NEVESTA

Prechádzam sa po parku
                    ktorý nepoznám
Vlastne ide o akúsi záhradu
Mohla by to byť aj Lapačka lietadiel
Mesiac je nemý slávik
Na jednej z lavičiek stretávam
Maxa Ernsta
V ruke zviaza mŕtvy rám bicykla
a neprítomne pozerá na oblohu
hoci je obťažovaný
Neuklidovskou muchou
Pravý rukáv na saku má odtrhnutý
Chýba mu ľavá topánka
Ubezpečujem ho, že...
Ľudia sa o tom nič nedozvedia
Max na mňa ľahostajne pozrie
                    pokrčí plecami
a odíde
                    na ráme z bicykla

Sedím v bare a pijem akýsi nápoj
čo je určite pripravený podľa receptu
ktorý neexistuje

Nalavo odomňa sedí

René Magritte

Má pred sebou pohár s oblakom
a v ruke drží olivový lístok

Pri jeho pravej nohe
stojí horiaca tuba

Stena za ním je plná
pozavesovaných drobných mužov
v kabátoch s klobúkmi na hlavách

Posielam Renému lístok

na ktorom je napísaný

dátum jeho smrti

René si lístok prečíta

a usmeje sa

Mňa nezaregistruje

Vypije oblak z pohára
podá ho kúzelníkovým pomáhačom
ktorí sa pri ňom

zničohonič zjavia

a znovu sa usmeje

Vlastne sa usmieva stále
až pokým sa celý bar nepremení
na Ríšu svetiel

Ležím na pláži

O štvrtej v lete

Som plný nedefinovateľnej deliteľnosti

More mi omýva nohy

ktoré sa mi pomaly menia

bez toho aby som mohol proti tomu niečo urobiť

na chvostovú plutvu

Dostávam úpal

a omdlievam

Sníva sa mi že more zrazu ustupuje

a odhaľuje do nedohľadna pláž

kde sa plazia

vzpínajú

a vzlietajú

objekty

ktoré zaľudňujú tento pustý svet

Sú usporiadané v akýchsi víziach

ktoré ma rovnako desia a prekvapujú

Nedokážem ich interpretovať

pretože nikde som ešte nič také nevidel

Zrazu ku mne z boku pristúpi muž

ktorým nie je nikto iný

než

Yves Tanguy

V ruke drží sekáč na mäso

ktorým mi prv

než stihnem vykriknúť

usekne

chvostovú plutvu

Neviem čo sa to so mnou deje

Neviem ani kde sa nachádzam

Predomnou je niečo

čoho sa môžu moje oči zachytiť

Keď sa na to pozriem sprava

vidím formy pohybujúce sa v priestore

Keď sa pozriem zľava

vidím priestor pohybujúci sa vo formách

Som na pochybách

ktoré ma pichajú

ako nožičky mravcov

Hviezdy existujú nezávisle od mojej existencie

a to ma v tejto chvíli veľmi uspokojuje

čo ma v konečnom dôsledku prekvapuje

Uprostred konštrukcie pre urodzené dámy

vidím Kurta Schwittsera

špárať sa v nose a zadku

súčasne

Deti jedia rybu
za stolom
pod ktorým
sa skrývajú
Samé nepríjemné
predmety

Deti jedia rybu
a nevedia im
mŕtve kone
čo sa povalujú
pred domom
v kalužiach krvi

Deti jedia rybu
André Masson ich pozoruje
kľúčovou dierkou

Deti jedia rybu
Majú sklenené oči
a ruky chladné
ako kov

V tajomnom svete snov
blúdím opustenými námestiami a ulicami

Stretávam len občas
strnulé postavy obklopené tichom
ťažkým metafyzickým tichom
ktoré ma škriabe v ušiach

Niekoľdy sa mi zazdá
akoby v diaľke zapískal vlak

A vtedy zmením smer chôdze

Ale k ničomu to nevedie

Na jednom z námestí stretávam
Giorgia de Chirica

ako maľuje

Apollinairov portrét

plný varovnej predtuchy

Chcem sa mu prihovoriť

ale skôr než stihnem vysloviť

prvé slovo

Apollinaire

zhodí na mňa zo strechy

obrovské hodiny